

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3665/87

af 27. november 1987

om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1900/87⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 6, og artikel 24, samt de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾, særlig artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, samt de tilsvarende bestemmelser i forordning nr. 142/67/EØF (frø af raps, rybs og solsikke)⁽⁴⁾, nr. 171/67/EØF (olivenolie)⁽⁵⁾, (EØF) nr. 766/68 (sukker)⁽⁶⁾, (EØF) nr. 876/68 (mælk og mejeriprodukter)⁽⁷⁾, (EØF) nr. 885/68 (oksekød)⁽⁸⁾, (EØF) nr. 2518/69 (frugt og grønsager)⁽⁹⁾, (EØF) nr. 326/71 (råtobak)⁽¹⁰⁾, (EØF) nr. 2743/75 (kornfoderblandinger)⁽¹¹⁾, (EØF) nr. 2744/75 (produkter forarbejdet på basis af korn og ris)⁽¹²⁾,

(EØF) nr. 2768/75 (svinekød)⁽¹³⁾, (EØF) nr. 2774/75 (æg)⁽¹⁴⁾, (EØF) nr. 2779/75 (fjerkrækød)⁽¹⁵⁾, (EØF) nr. 110/76 (fiskerivarer)⁽¹⁶⁾, (EØF) nr. 1431/76 (ris)⁽¹⁷⁾, (EØF) nr. 519/77 (produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager)⁽¹⁸⁾, (EØF) nr. 345/79 (vin)⁽¹⁹⁾;

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽²⁰⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽²¹⁾, særlig artikel 2, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren⁽²²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1889/87⁽²³⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽²⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2026/83⁽²⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79⁽²⁶⁾,

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 40.

⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

⁽⁴⁾ EFT nr. 125 af 26. 6. 1967, s. 2461/67.

⁽⁵⁾ EFT nr. 130 af 28. 6. 1967, s. 2600/67.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 155 af 3. 7. 1968, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 156 af 4. 7. 1968, s. 2.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 17.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 39 af 17. 2. 1971, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 60.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 39.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 68.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 90.

⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 48.

⁽¹⁷⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 36.

⁽¹⁸⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 24.

⁽¹⁹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 69.

⁽²⁰⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽²¹⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

⁽²²⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.

⁽²³⁾ EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 1.

⁽²⁴⁾ EFT nr. L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.

⁽²⁵⁾ EFT nr. L 199 af 22. 7. 1983, s. 12.

⁽²⁶⁾ EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1180/87 ⁽¹⁾, der erstattede Kommissionens forordning (EØF) nr. 192/75 ⁽²⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser vedrørende eksportrestitutioner for landbrugsprodukter; forordningens bestemmelser er imidlertid blevet ændret talrige gange og ofte i omfattende grad; af hensyn til klarheden og af forvaltningsmæssige grunde bør de pågældende bestemmelser kodificeres, ligesom der bør foretages visse tilpasninger, som erfaringerne har vist nødvendige;

der bør fastsættes en dato, som skal tages i betragtning ved fastsættelsen af restitutionssatsen; visse forordninger præciserer, at denne dato er den dag, udførslen finder sted; ved fastsættelsen af denne dag bør der findes en økonomisk passende løsning, der sikrer medlemsstaternes eksportører en ligelig behandling, og som stemmer med Fællesskabets tendens til at foretage toldkontrollen på produktionsstederne; af disse grunde bør der til fastlæggelse af de kendsgerninger, som tjener til at beregne restitutionsbeløbet, vælges den dag, på hvilken toldvæsenet antager det dokument, hvori eksportøren tilkendegiver, at han har til hensigt at udføre de pågældende produkter og derved opnå en restitution;

de af Rådet vedtagne almindelige regler bestemmer, at restitutionen betales, når der føres bevis for, at produkterne er blevet udført fra Fællesskabet; for at nå frem til en ensartet fortolkning af begrebet udførsel fra Fællesskabet bør det, at produkter forlader Fællesskabets toldområde, lægges til grund herfor;

visse eksportforretninger kan give anledning til misbrug; for at undgå sådanne misbrug bør der inden betaling af restitutionen for disse eksportforretninger, foruden bevis for at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, kræves bevis for, at produktet er indført til et tredjeland og efter omstændighederne faktisk er bragt i omsætning i det pågældende tredjeland;

de kompetente myndigheder bør sikre, at de produkter, som sendes ud af Fællesskabet, eller som indleveres med henblik på forsendelse til visse destinationer faktisk er dem, der har været gjort til genstand for udførseltoldformaliteter; når et produkt, inden det forlader Fællesskabets toldområde eller når en særlig destination, passerer igennem andre medlemsstats område, bør der derfor anvendes det kontrolseksemplar, som er omhandlet i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2823/87 af 18. september 1987 om de dokumenter, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af fællesskabsforanstaltninger, som medfører kontrol med varers anvendelse og/eller bestemmelse ⁽³⁾; af

hensyn til administrativ forenkling er det imidlertid ønskeligt, at der fastsættes en smidigere fremgangsmåde end anvendelsen af kontrolseksemplaret, når der gøres brug af ordningen, der er fastsat i afsnit IV, kapitel I, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1062/87 ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2823/87, som fastsætter, at når en transport begynder inden for Fællesskabet og skal sluttes uden for dette, skal der ikke foretages nogen toldformaliteter på det toldsted, i hvis distrikt grænsestationen er beliggende;

restitution kan alene ydes for produkter, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2; for nogle sammensatte produkters vedkommende fastsættes restitutionen ikke for produktet selv, men for de basisprodukter, som indgår i deres sammensætning; i tilfælde, hvor restitutionen således opdeles i en eller flere bestanddele, er det tilstrækkeligt, at denne eller disse bestanddele enten opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2, eller ikke længe opfylder dem, udelukkende fordi de er indarbejdet i andre produkter, for at tillade ydelse af restitutionen eller af den del af restitutionen, som tilkommer dem; for at tage hensyn til den specielle situation for forskellige bestanddele bør der opstilles en liste over produkter, for hvilke restitutionerne anses som fastsat i forhold til en bestanddel;

restitutionen bestemmes af et produkts tarifiering; for visse blandinger kan denne tarifiering bevirke, at der ydes en restitution, der er større end det økonomisk berettigede beløb;

der må vedtages særlige bestemmelser for fastslæggelsen af restitutionen for blandinger;

produkterne bør være af en sådan kvalitet, at de kan afsættes på normale betingelser;

når der ved udførsel betales en restitution, der er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, anvendes eksportafgiften ikke, idet udførslen skal foretages på de betingelser, der er fastsat forud eller fastlagt ved licitation; på tilsvarende måde bør det fastsættes, at når der ved udførsel skal betales en eksportafgift, der er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, skal denne udførsel foretages på de fastsatte betingelser, hvorfor der ikke kan ydes en eksportrestitution;

udførsel af meget små mængder af produkter er ikke af økonomisk betydning og er af en sådan beskaffenhed, at de unødigt belaster de kompetente myndigheders arbejde; der bør gives medlemsstaternes kompetente myndigheder

⁽¹⁾ EFT nr. L 113 af 30. 4. 1987, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 25 af 31. 1. 1975, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 270 af 23. 9. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 107 af 22. 4. 1987, s. 1.

mulighed for ikke at yde restitutioner til sådanne udførselsforretninger;

i tilfælde af, at restitutionssatsen differentieres efter produkternes destination, må det sikres, at produktet er indført til det tredjeland eller et af de tredjelande, for hvilke restitutionen er fastsat; en sådan forholdsregel kan uden besvær lempes, for så vidt angår udførsler, som kun giver ret til et lille restitutionsbeløb, og for så vidt som udførselsforretningerne giver tilstrækkelig sikkerhed for produkternes ankomst til destinationen;

for at stille udførselsforretninger, for hvilke der ydes en restitution, der differentieres efter destination, lige med de øvrige udførselsforretninger, bør der hjemles betaling af den del af restitutionen, som beregnes på grundlag af restitutionens laveste sats på udførselsdatoen, så snart eksportøren har ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde;

når der den dag, hvor restitutionen forudfastsættes, kun anvendes én restitutionssats for alle destinationer, findes der i visse tilfælde en bestemmelse om obligatorisk destination; dette forhold bør betragtes som en differentiering af restitutionen, såfremt den restitutionssats, der gælder på udførselsdatoen, er mindre end den restitutionssats, der gælder på datoen for forudfastsættelsen, i påkommende tilfælde reguleret efter udførselsdatoen;

medlemsstaterne kan fritage eksportøren for at fremlægge bevismateriale for produkternes ankomst til destinationen, hvis restitutionen ikke når op på visse beløb; formålet med bestemmelsen er at opnå en administrativ forenkling i forbindelse med fremlæggelsen af beviser;

for at lette finansieringen af udførselsforretningerne for eksportørerne bør medlemsstaterne bemyndiges til, så snart udførselsangivelsen er antaget, at forudbetale hele restitutionsbeløbet eller en del deraf, på betingelse af, at der stilles en sikkerhed for forskudsbetalings tilbagebetaling i tilfælde af, at det senere måtte vise sig, at restitutionen ikke burde være betalt;

ved forordning (EØF) nr. 565/80 er der fastlagt generelle regler for betaling forud for udførsel af et beløb svarende til eksportrestitutionen;

artikel 3 i forordning (EØF) nr. 565/80 fastsætter, at produkter, for hvilke der er fastsat en restitution på nul eller derover, er omfattet af forordningen; for at sikre, at de handlende behandles ens inden for Fællesskabet, bør negative monetære udligningsbeløb ikke tages i betragtning ved afgørelsen af, om der er fastsat en restitution på nul eller derover; som følge heraf er produkter og varer også omfattet af nævnte forordning, når et negativt monetært udligningsbeløb er højere end restitutionen;

det er i artikel 4, stk. 5 og 6, i forordning (EØF) nr. 565/80 fastsat, at datoen for basisprodukters anbringelse under toldkontrol skal være bestemmende for restitutionssatsen og, når restitutionen er forudfastsat, for ændringer i denne sats; der bør ske en præcision af denne dato samt af den dato, der er afgørende for bestemmelsen af restitutionssatsen og ændringer i denne, for så vidt angår produkter eller varer, der oplægges på toldoplag eller indføres i frizoner; datoerne bør fastlægges således, at de er i overensstemmelse med de økonomiske krav, og at eksportører i medlemsstaterne sikres ligelig behandling;

de for bestemmelsen afgørende datoer bør følgelig være den dag, hvor toldvæsenet antager den angivelse fra den pågældende person, hvori han tilkendegiver, at han vil anbringe produkterne eller varerne under den ordning, der er omhandlet i artikel 4 eller 5 i forordning (EØF) nr. 565/80 og udføre dem med restitution efter forarbejdning eller oplagring; angivelsen skal indeholde de fornødne oplysninger med henblik på beregning af restitutionen og de monetære udligningsbeløb;

der bør stilles sikkerhed for, at tilbagebetaling finder sted, hvis betingelserne for restitution ikke opfyldes; negative monetære udligningsbeløb bør trækkes fra restitutionerne; hvis det ikke godtgøres, at der foreligger ret til restitution, kan negative monetære udligningsbeløb være forfaldet til betaling; opkrævningen af disse beløb må derfor sikres;

de positive monetære udligningsbeløb er mekanismer, hvis virkning i handelen med tredjelande svarer til virkningen af restitutioner; sådanne beløb bør forudbetales på lignende betingelser som for restitutioner; forudbetaling af restitutioner får indflydelse på eksportlicensernes gyldighedsperiode; for at sikre, at alle medlemsstater behandles ens, bør positive monetære udligningsbeløb kun forudbetales, hvis de ydes ud over en restitution;

beløb, der er betalt forud for udførslen, tilbagebetales, hvis det godtgøres, at der ikke eksisterer ret til eksportrestitution, eller at der kun eksisterer ret til lavere restitution; tilbagebetalingen skal omfatte et tillægsbeløb, så misbrug undgås; i tilfælde af force majeure tilbagebetales tillægsbeløbet ikke;

der skal fastsættes en frist for udførslen af de pågældende produkter; denne frist fastlægges under hensyntagen til ordningen med eksportlicenser og forudfastsættelsesattester;

når udførselsfristerne eller fristerne for levering af de beviser, der er nødvendige for at opnå betaling af restitutionen, er overskredet, ydes der ikke restitution; de nuværende bestemmelser bør dog lempes; med henblik herpå bør der vedtages bestemmelser svarende til dem, der er fastsat i

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1181/87 ⁽²⁾;

visse bestemmelsessteder kan ligestilles med udførsel fra Fællesskabet; produkter og varer leveret til proviantoplag skal efterfølgende leveres som proviant inden for Fællesskabet; leveringer til sådanne oplag kan derfor ikke ligestilles med endelig udførsel med henblik på ydelse af restitutioner;

med hensyn til oplagring inden udførsel er det dog hensigtsmæssigt at begrænse sig til behandlinger, som er egnede til at bevare de pågældende produkters eller varers tilstand; for at undgå uklarhed bør det fastsættes, at disse behandlinger ikke har nogen indflydelse på, hvilken restitution der skal betales;

eksportøren eller fragtføreren kan blive nødt til at træffe forholdsregler for at undgå, at produkter, der skal udføres, forringes i løbet af perioden på 60 dage efter antagelsen af udførselsangivelsen, før de har forladt Fællesskabets toldområde eller nået deres destination; en sådan forholdsregel er nedfrysning, hvorved produkterne forbliver ubeskadigede; for at tage hensyn til dette behov bør det fastsættes, at der kan foretages nedfrysning i løbet af den nævnte periode;

formålet med betaling af restitutionerne inden forarbejdning er at ligestille Fællesskabets produkter med produkter, der indføres fra tredjelande med henblik på forarbejdning og genudførsel;

forarbejdningsmetoderne for forarbejdede produkter og kontrolprocedurerne i forbindelse hermed nødvendiggør en vis smidighed;

i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 ⁽³⁾ fastsættes der en ækvivalensordning i forbindelse med aktiv forædling;

det kan ligeledes tillades at anvende en ækvivalensordning i forbindelse med betaling af restitutioner inden forarbejdning, idet de to ordninger er analoge;

produkter, for hvilke der ikke kan ydes restitutioner, kan ikke betragtes som ækvivalente produkter;

det fremgår af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1687/76 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3497/87 ⁽⁵⁾, at kravet med hensyn til interventionsprodukternes destination skal være opfyldt; disse pro-

dukter kan derfor ikke erstattes med ækvivalente produkter;

i de særlige tilfælde af proviantering af skibe og luftfartøjer og leverancer til væbnede styrker er der mulighed for at fastsætte specielle regler vedrørende fastsættelse af restitutionssatsen;

i medlemsstaterne får de produkter, der leveres med henblik på visse formål, frihed for importafgifter ved deres indførsel fra tredjelande; i det omfang, hvori disse afsætningsmuligheder får en vis betydning, bør fællesskabsprodukter stilles på lige fod med produkter, der indføres fra tredjelande; dette gælder især produkter, der anvendes i forbindelse med proviantering af skibe og luftfartøjer;

produkter, der tages om bord i skibe som proviant, er bestemt til at konsumeres om bord; til disse produkter, der indtages i uforarbejdet stand eller efter en tilberedning om bord, ydes restitution som for produkter i uforarbejdet stand;

for luftfartøjers vedkommende må, i betragtning af den begrænsede plads, tilberedningen af produkterne ske inden ombordtagningen; med henblik på harmonisering bør der fastsættes regler, hvorefter landbrugsprodukter, som indtages om bord på luftfartøjer, indrømmes samme restitutioner som produkter, der indtages efter at være tilberedt ombord på skibe;

handelen med proviant til skibe eller luftfartøjer er af meget speciel karakter, som berettiger indførelsen af en særlig ordning for forudbetaling af restitutionen;

hvis det, i tilfælde af at der er gjort brug af den ovenfor nævnte lempelse, senere skulle vise sig, at restitutionen ikke burde være betalt, ville eksportørerne med urette opnå en vederlagsfri kredit; under disse omstændigheder bør der træffes passende forholdsregler til at undgå denne uberettigede fordel;

for at bevare konkurrenceevnen for fællesskabsvarer, der leveres til platforme i visse områder i nærheden af medlemsstaten, bør der ydes restitutioner til den sats, der gælder for levering af proviant inden for Fællesskabet; ydelse af en restitution, der ligger over den laveste sats, for leverancer til en bestemt destination er kun berettiget, hvis der er tilstrækkelig mulighed for at kontrollere, at varerne har nået den pågældende destination; levering af proviant til platforme i isolerede havområder er nødvendigvis så speciel en opgave, at det må betragtes som muligt at gennemføre tilstrækkelig kontrol med disse leverancer; på betingelse af, at der fastsættes passende kontrolforanstaltninger, forekommer det rimeligt at yde samme restitutioner for disse leverancer som for proviantering i Fællesskabet; det er muligt at fastsætte en forenklet procedure for leve-

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 113 af 30. 4. 1987, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 190 af 14. 7. 1976, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 330 af 21. 11. 1987, s. 30.

rancer af mindre betydning; da medlemsstaternes territorialfarvande er på mellem 3 og 12 sømil, er det også rimeligt at betragte leverancer til alle sådanne platforme beliggende uden for en grænse på 3 sømil som eksport;

når et flådeforsyningsfartøj, der opererer fra en fællesskabshavn, leverer proviant til et flådefartøj tilhørende en medlemsstat i farvande uden for territorialgrænserne, kan en offentlig myndighed attestere denne leverance; det vil være rimeligt at anvende samme restitutionssats for sådanne leverancer som den, der anvendes ved proviantering i en fællesskabshavn;

for landbrugsprodukter, der leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, bør der ydes samme restitution, hvad enten de tages om bord på et skib eller i et luftfartøj, der befinder sig inden for Fællesskabet eller uden for dette;

levering af proviant i tredjelande kan foregå direkte eller indirekte; der bør indføres passende kontrolordninger for hver leveringsform;

ifølge artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i Rådets direktiv 81/177/EØF af 24. februar 1981 om harmonisering af fremgangsmåderne ved udførsel af fællesskabsvarer ⁽¹⁾ kan Helgoland ikke betragtes som en destination, der har ret til restitutioner; forbruget af Fællesskabets landbrugsprodukter bør lettes på Helgoland, og de nødvendige bestemmelser med henblik herpå bør vedtages;

hvis en afgørelse vedrørende anmodningen om godtgørelse af eller fritagelse for afgifterne, der vil blive truffet senere, er negativ, kan der eventuelt ydes eksportrestitution for produkterne eller opkræves en eksportafgift; som følge heraf bør der fastsættes særlige bestemmelser;

almindeligvis indfører væbnede styrker, der er stationeret i et tredjeland, og som ikke henhører under dette tredjlands flag, internationale organisationer eller diplomatiske repræsentationer i et tredjeland, toldfrit deres proviant;

det er muligt at træffe særforanstaltninger for væbnede styrker, der henhører enten under en medlemsstat eller en international organisation, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af, for internationale organisationer, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af, og for diplomatiske repræsentationer;

det bør fastsættes, at restitutionen skal betales af den medlemsstat, på hvis område udførselsangivelsen er blevet antaget;

som følge af omstændigheder, som eksportøren ikke er herre over, kan det ske, at kontroleksemplaret ikke kan fremlægges, selv om produktet har forladt Fællesskabets toldområde eller nået en bestemt destination; en sådan situation kan skabe vanskeligheder for handelen; i sådanne tilfælde bør andre dokumenter anerkendes som bevismæssigt ligestillede;

der bør af forvaltningsmæssige grunde kræves, at ansøgningen og alle øvrige nødvendige dokumenter for betaling af restitutionen indgives inden for en rimelig frist; undtagelse herfra kan gøres i tilfælde af force majeure, særlig når tidsfristen ikke kan overholdes som følge af administrative forsinkelser, som ikke kan tilregnes den pågældende;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Monetære Udvalg og alle berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 1

FORORDNINGENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Denne forordning fastsætter, såfremt andet ikke er bestemt i særlige fællesskabsbestemmelser vedrørende visse produkter, de fælles gennemførelsesbestemmelser for de ordninger med eksportrestitutioner, i det følgende benævnt »restitutioner«, der er fastsat i:

- artikel 20 og 28 i forordning (EØF) nr. 136/66/EØF (fædtsstoffer),
- artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 (mælk og mejeriprodukter),
- artikel 18 i forordning (EØF) nr. 805/68 (oksekød),
- artikel 9 i forordning (EØF) nr. 727/70 (råtobak),

⁽¹⁾ EFT nr. L 83 af 30. 3. 1981, s. 40.

- artikel 30 i forordning (EØF) nr. 1035/72 (frugt og grønsager),
- artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 (sukker og isoglucose),
- artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2727/75 (korn),
- artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2759/75 (svinekød),
- artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2771/75 (æg),
- artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2777/75 (fjerkrækød),
- artikel 25 i forordning (EØF) nr. 3796/81 (fiskerivarer),
- artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1418/76 (ris),
- artikel 11 og 12 i forordning (EØF) nr. 426/86 (produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager),
- artikel 56 i forordning (EØF) nr. 822/87 (vin).

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

- a) produkt:
 - landbrugsprodukter henhørende under traktatens bilag II, og
 - landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke henhører under traktatens bilag II, og som er omhandlet i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3035/80 ⁽¹⁾;
- b) importafgifter: told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, som er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller de særlige samhandelsordninger, der gælder for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- c) eksportmedlemsstat: den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen antages.

2. I denne forordning anses restitutioner, der fastlægges i forbindelse med en licitation, som forudfastsatte restitutioner.

AFSNIT 2

UDFØRSEL TIL TREDJELANDE

KAPITEL 1

RET TIL RESTITUTION

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 3

1. Ved udførselsdagen forstås den dato, på hvilken toldvæsenet antager den udførselsangivelse, hvori det angives, at der vil blive ansøgt om restitution.
2. Datoen for antagelse af udførselsangivelsen lægges til grund ved bestemmelse af:
 - a) restitutionssatsen, hvis restitutionen ikke er forudfastsat;
 - b) de justeringer, der i givet fald skal foretages af restitutionssatsen, hvis denne er forudfastsat.
3. Antagelsen af udførselsangivelsen sidestilles med enhver anden handling, der har samme retsvirkning som denne antagelse.

4. Datoen for antagelsen lægges til grund ved bestemmelsen af mængden af det udførte produkt, dets art og egenskaber.

5. For at der kan ydes en restitution, skal det dokument, der anvendes ved udførslen, indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af restitutionen, herunder:

- a) en varebeskrivelse i overensstemmelse med restitutionsnomenklaturen;
- b) produkternes nettomasse eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der anvendes ved beregningen af restitutionen;
- c) produkternes sammensætning eller en henvisning til denne sammensætning, dersom dette er nødvendigt for beregningen af restitutionen.

Hvis det i dette stykke omhandlede dokument er udførselsangivelsen, skal denne også indeholde oplysningerne samt angivelse af restitutionskoden.

⁽¹⁾ EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 27.

6. Når denne antagelse eller denne handling foreligger, anbringes produkterne under toldkontrol, indtil de forlader Fællesskabets toldområde.

Artikel 4

1. Uden at dette i øvrigt berører bestemmelserne i artikel 5 og 16, udbetales restitutionen kun, hvis der føres bevis for, at de produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet antaget, senest 60 dage efter denne antagelse har forladt Fællesskabets toldområde i uforandret stand.

2. I denne forordning anses produkter leveret som proviant til bore- og udvindingsplatforme som defineret i artikel 42, stk. 1, litra a), for at have forladt Fællesskabets toldområde.

3. Stk. 1 finder også anvendelse, selv om produkterne eller varerne indfryses.

Det samme gør sig gældende ved omemballering, hvis sådan omemballering ikke medfører en ændring af positionen i Den Kombinerede Nomenklatur eller af positionen i den nomenklatur, der anvendes for restitutioner eller for eksportafgifter. Omemballering kan kun foretages, hvis toldmyndighederne forinden er blevet underrettet herom og har givet tilladelse hertil.

Ved omemballering skal det kontroleksemplar T 5, der omhandles i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2823/87, påtegnes i overensstemmelse dermed.

4. Hvis den i stk. 1 omhandlede frist ikke har kunnet overholdes som følge af force majeure, kan fristen på eksportørens anmodning forlænges for det tidsrum, som den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen er blevet antaget, skønner nødvendigt i betragtning af de anførte omstændigheder.

Artikel 5

1. Udover at produktet skal have forladt Fællesskabets toldområde, er udbetalingen af restitutionen, uanset om den er differentieret eller udifferentieret, betinget af, at produktet, medmindre det er gået til grunde under transporten som følge af force majeure, er indført til et tredjeland og i givet fald til et bestemt tredjeland senest tolv måneder efter antagelsen af udførselsangivelsen,

a) når der er alvorlig tvivl om produktets faktiske destination, eller

b) når produktet kan tænkes genindført til Fællesskabet som følge af forskellen mellem den restitution, der gælder for det udførte produkt, og den importafgift, som gælder for et identisk produkt på det tidspunkt, hvor udførselsangivelsen antages.

Fristen kan dog forlænges på de i artikel 47 fastsatte betingelser.

I de i første afsnit omhandlede tilfælde anvendes artikel 17, stk. 3, og artikel 18.

Medlemsstaternes kompetente organer kan endvidere kræve, at der fremlægges yderligere bevismateriale til godtgørelse over for de kompetente myndigheder af, at produktet faktisk er bragt på markedet i det indførende tredjeland i uforandret stand.

2. Når importafgifterne helt eller delvis bestemmes på basis af værdien, fastlægger Kommissionen efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF og de tilsvarende artikler i de andre forordninger om fælles markedsordninger de tilfælde, hvor bestemmelserne i stk. 1, litra b), faktisk skal tages i anvendelse.

Er der alvorlig tvivl om produkternes faktiske destination, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at anvende bestemmelserne i stk. 1.

3. Hvis produktet efter at have forladt Fællesskabets toldområde går til grunde under forsendelsen som følge af force majeure, udbetales:

- ved differentieret restitution den i overensstemmelse med artikel 20 udregnede del af restitutionsbeløbet,
- ved ikke differentieret restitution det samlede restitutionsbeløb.

Artikel 6

Hvis et produkt, for hvilket udførselsangivelsen er blevet antaget, inden det forlader Fællesskabets toldområde, passerer igennem andre områder i Fællesskabet end den medlemsstat, på hvis område nævnte angivelse er blevet antaget, føres beviset for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, ved fremlæggelse af den behørigt påtegnede original af det kontroleksemplar T 5, som omhandles i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2823/87.

På kontroleksemplaret udfyldes rubrik 33, 103, 104 og i givet fald 105. Rubrik 104 udfyldes i overensstemmelse hermed.

Artikel 7

1. Hvis produktet i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen er antaget, placeres under en af de i afsnit IV,

kapitel I, i forordning (EØF) nr. 1062/87 omhandlede ordninger med henblik på transport til en bestemmelsesstation uden for Fællesskabets toldområde eller levering til en modtager uden for Fællesskabets toldområde, er udbetalingen af restitutionen ikke betinget af, at det i artikel 6 omhandlede bevis fremlægges.

2. For så vidt angår anvendelsen af stk. 1 skal det ansvarlige toldsted sørge for, at det dokument, som udstedes med henblik på udbetaling af restitutionen, påføres: »Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containere«.

3. Det toldsted, hvor produkterne placeres under en af de i stk. 1 nævnte ordninger, må ikke tillade, at fragtkontrakten ændres på en sådan måde, at transporten afsluttes inden for Fællesskabet, medmindre det godtgøres, at:

- restitutionen er blevet tilbagebetalt i tilfælde, hvor den allerede er blevet udbetalt, eller
- de pågældende tjenester har truffet alle forholdsregler for at sikre, at restitutionen ikke kommer til udbetaling.

Er restitutionen imidlertid blevet udbetalt efter stk. 1, og har produktet ikke forladt Fællesskabets toldområde inden for de fastsatte frister, underretter det ansvarlige toldsted den restitutionensudbetalende myndighed herom og sender den straks alle relevante oplysninger. I dette tilfælde anses restitutionen for at være uberettiget udbetalt.

4. Hvis et produkt, for hvilket udførselsangivelsen er antaget i en medlemsstat, og som forsendes i henhold til proceduren for eksternt fællesskabsforsendelse, i en anden medlemsstat placeres under en af de i afsnit IV, kapitel I, i forordning (EØF) nr. 1062/87 omhandlede ordninger med henblik på transport til en bestemmelsesstation uden for Fællesskabets toldområde eller levering til en modtager uden for Fællesskabets toldområde, foretages der på det toldsted, hvor produktet placeres under en af ovennævnte ordninger, en påtegning i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på bagsiden af originalen af det i artikel 6 omhandlede kontroleksemplar T 5, idet der under »Bemærkninger« anføres en af følgende angivelser:

- Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en contenedores grandes:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containere:

- Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
- Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma:
- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:

- Έγγραφο μεταφοράς:
 - τύπος:
 - αριθ.:
- Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς:

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

- Transport document:
 - type:
 - number:
- Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:

— Sortie du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par fer ou par grands conteneurs:

- Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
- Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

- Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
- Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:

- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap verlaten onder de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
 - Vervoerdocument:
 - type:
 - nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:
- Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

Ved en ændring i fragtkontrakten, der medfører, at transporten afsluttes inden for Fællesskabet, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.

Artikel 8

1. Der ydes kun restitution for produkter, der befinder sig i en af de situationer, som er nævnt i traktatens artikel 9, stk. 2, selv om emballagen ikke opfylder disse betingelser.

For så vidt angår produkter, som er genstand for samhandel mellem en ny medlemsstat og Fællesskabet i sin sammensætning før denne nye medlemsstats tiltrædelse, ydes restitutionen kun, hvis det tiltrædelsesudligningsbeløb, som eventuelt skal anvendes på disse produkter i udførselsmedlemsstaten, er blevet opkrævet.

2. Ved udførsel af sammensatte produkter, hvortil der kan ydes restitution for en eller flere bestanddele, ydes restitutionen herfor, for så vidt den eller de bestanddele, for hvilke der ansøges om restitution, opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2.

Der ydes ligeledes restitution, når den eller de bestanddele, for hvilke der ansøges om restitution, tidligere befandt sig i en af situationerne i traktatens artikel 9, stk. 2, og ikke mere befinder sig i en af disse situationer, udelukkende fordi de er indarbejdet i andre produkter.

3. Som restitutioner for en enkelt bestanddel, jf. stk. 2, betragtes restitutioner for:

- produkter fra sektorerne for korn, æg, ris, sukker, mælk og mejeriprodukter, der udføres i form af en af de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3035/80 omhandlede varer,
- hvidt sukker og råsukker henhørende under pos. 17.01 i Den Kombinerede Nomenklatur, glucose og glucosesirup henhørende under pos. 1702 30 51, 1702 30 59 og 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 90 50 i Den Kombinerede Nomenklatur, isoglucose, henhørende under pos. 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30 i Den Kombinerede Nomenklatur og sukkeropløsninger fremstillet af sukkerroer og -rør henhørende under pos. 1702 60 90 og 1702 90 90 i Den Kombinerede Nomenklatur, der er anvendt i de i artikel 1, stk. 1, litra b), i forordning EØF nr. 426/86 omhandlede produkter,
- produkter fra sektoren for mælk og mejeriprodukter samt sukkersektoren, der udføres i form af et af de produkter, som henhører under pos. 0402 10 91 til 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 til 39, 0403 90 31 til 39, 0403 90 61 til 69, 0404 10 19 og 99 samt 0404 90 51 til 99 i Den Kombinerede Nomenklatur,
- produkter fra kornsektoren, der udføres i form af et af de produkter, der henhører under pos. 2309 10 11 til 70 og 2309 90 31 til 70 i Den Kombinerede Nomenklatur, og som er anført i bilag A til forordning (EØF) nr. 2727/75,
- produkter fra sektoren for mælk og mejeriprodukter, der udføres i form af et af de produkter, som henhører under pos. 2309 10 11 til 70 og 2309 90 31 til 70 i Den Kombinerede Nomenklatur, og som er anført i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 9

1. For blandinger henhørende under kapitel 2, 10 eller 11 i Den Kombinerede Nomenklatur anvendes følgende restitutionssats:

- a) for blandinger, hvoraf en af bestanddelene udgør mindst 90 % af vægten, anvendes den sats, der gælder for denne bestanddel;
- b) for andre blandinger anvendes den sats, der gælder for bestanddelen med den laveste restitution. Er en eller flere bestanddele af blandingen ikke restitutionsberettigede, ydes ingen restitution for blandingerne.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på blandinger, for hvilke der er fastsat en særlig beregningsmetode.

Artikel 10

1. Er ydelsen af restitution betinget af produktets fælles-

skabsoprindelse, skal eksportøren afgive erklæring herom i overensstemmelse med gældende fællesskabsregler.

2. Ved anvendelsen af artikel 15, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 766/68 påhviler det eksportøren at afgive erklæring om, at sukkeret opfylder en af de betingelser, der er fastsat i samme forordning, og angive, hvilken af dem det drejer sig om.

Ved anvendelsen af artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 326/71 skal eksportøren afgive erklæring om, at tobakken er fra den høst, for hvilken der er søgt om restitution.

3. De i stk. 1 og 2 fastsatte erklæringer kontrolleres på same måde som udførselsangivelsens øvrige oplysninger.

Artikel 11

Det kan undlades at ydes restitution, hvis beløbet pr. ansøgning vedrørende en eller flere udførselsangivelser er mindre end eller lig med 25 ECU.

Artikel 12

Bestemmelserne vedrørende forudfastsættelse af restitutionssatsen og vedrørende regulering af restitutionssatsen finder kun anvendelse på produkter for hvilke der er fastsat en restitutionssats, som er udtrykt ved et tal, der er lig med eller større end nul.

Artikel 13

Der ydes ingen restitution, når produkterne ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet, og hvis disse produkter er bestemt til konsum, når deres anvendelse til dette formål er udelukket eller i betydelig grad forringet på grund af deres egenskaber eller tilstand.

Artikel 14

1. Der ydes ingen restitution ved udførsler, i forbindelse med hvilke der opkræves en eksportafgift, som er forudfastsat eller fastlagt ved licitation.

2. Når der for et sammensat produkt er forudfastsat en eksportafgift for en eller flere bestanddele, ydes der ingen restitution for den eller disse bestanddele.

Artikel 15

Der ydes ingen restitution for produkter, der sælges eller uddeles om bord på skibe, og som derefter kan forventes genindført i Fællesskabet med fritagelse for afgifter efter Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 ⁽¹⁾.

Afdeling 2

Differentieret restitution

Artikel 16

1. I tilfælde differentiering af restitutionssatsen efter destinationen underkastes betalingen af restitutionen de supplerende betingelser, der er fastlagt i artikel 17 og 18.

2. Når der kun gælder en restitutionssats for alle destinationer på datoen for restitutionens forudfastsættelse, og når der gælder en obligatorisk destinationsklausul, skal dette betragtes som en differentiering af restitutionen efter destinationen, hvis den restitutionssats, der gælder på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen, er lavere end den forudfastsatte sats, således som denne eventuelt er korrigeret på datoen for nævnte antagelse.

Artikel 17

1. Produktet skal være blevet indført i uforandret stand til det tredjeland eller til et af de tredjelande, for hvilke der er fastsat restitution, senest tolv måneder efter antagelse af udførselsangivelsen; fristen kan dog forlænges på de i artikel 47 fastsatte betingelser.

2. Produkter betragtes som indført i uforandret stand, hvis det fremgår, at der ikke på nogen måde er sket en forarbejdning af dem.

Dog:

— kan behandlinger beregnet på at bevare produkterne i uforandret stand, og som er nævnt i artikel 28, stk. 4, foretages, hvis det til tredjelandet indførte produkt på listen over restitutioner ikke henhører under en anden position i restitutionsnomenklaturen, for hvilken der er fastsat en anden restitutionssats end den for det udførte produkt gældende,

— anses et produkt som indført i uforandret stand, hvis det er forarbejdet inden indførslen, når forarbejdningen

⁽¹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

har fundet sted i det tredjeland, hvor alle de produkter, der er resultatet af denne forarbejdning, er blevet indført.

3. Produktet betragtes som værende indført, når toldformaliteterne for overgang til frit forbrug i tredjelandet er afsluttet.

Artikel 18

1. Bevis for afslutning af toldformaliteterne for overgang til frit forbrug føres:

- a) ved fremlæggelse af tolldokumentet eller kopi eller fotokopi heraf; kopiens eller fotokopiens rigtighed skal være bekræftet af det organ, som har påtegnet originaldokumentet, af de officielle tjenester i det pågældende tredjeland eller af de officielle tjenester i en af medlemsstaterne, eller
- b) ved fremlæggelse af fortoldningsattesten udstedt på en blanket som vist i bilag II; denne blanket skal være udfyldt på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog og et sprog, der anvendes i det pågældende tredjeland, eller
- c) ved fremlæggelse af ethvert andet dokument, der er påtegnet af toldvæsenet i det pågældende tredjeland, og hvori varerne er identificeret, og hvori det endvidere attesteres, at varerne er overgået til frit forbrug i dette tredjeland.

2. Kan intet af de i stk. 1 nævnte dokumenter fremlægges på grund af omstændigheder, som eksportøren ikke selv er herre over, eller findes de utilstrækkelige, kan beviset for afslutning af toldformaliteterne ved overgang til frit forbrug dog anses som ført ved fremlæggelse af et eller flere af følgende dokumenter:

- a) kopi af det lossedokument, der er udstedt eller påtegnet i det tredjeland eller et af de tredjelande, som restitutionen er fastsat for;
- b) lossebevis udstedt af en officiel tjeneste i en af medlemsstaterne etableret i eller med kompetence for bestemmelseslandet, hvori det bl.a. attesteres, at produktet har forladt havneområdet, eller i det mindste, at produktet såvidt dem bekendt ikke har været genstand for efterfølgende lastning med henblik på genudførsel;
- c) lossebevis udstedt af et specialiseret firma, der varetager international kontrol og overvågning, og som er autoriseret af den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen er blevet antaget, hvori det bl.a. attesteres, at produktet har forladt havneområdet, eller i det mindste, at produktet såvidt dem bekendt ikke har været genstand for efterfølgende lastning med henblik på genudførsel;

- d) bankdokument udstedt af autoriserede pengeinstitutter etableret i Fællesskabet, hvori det attesteres, at betaling for den pågældende udførsel er krediteret eksportørens konto hos dem, for så vidt angår de i bilag III omhandlede tredjelande;
- e) overtagelsesbevis udstedt af en offentlig myndighed i det pågældende tredjeland, når det drejer sig om et køb foretaget af dette land eller af en offentlig myndighed i landet, eller når det drejer sig om fødevarehjælp;
- f) overtagelsesbevis udstedt af en international organisation, når det drejer sig om fødevarehjælp;
- g) overtagelsesbevis udstedt af en institution i et tredjeland, når licitationer holdt af denne institution kan anerkendes i henhold til artikel 43 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3183/80⁽¹⁾, og når varerne er købt af denne institution.

3. Eksportøren er desuden i samtlige tilfælde forpligtet til at fremlægge en kopi eller fotokopi af transportdokumentet.

4. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF og de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger i visse særlige tilfælde, som skal fastlægges, fastsætte, at det i stk. 1 og 2 omhandlede indførselsbevis betragtes som fremlagt ved et særskilt dokument eller på anden måde.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne kan fritage eksportøren for at fremlægge beviser som fastsat i artikel 18 med undtagelse af transportdokumentet i tilfælde af en forretning, for hvilken der ydes tilstrækkelig garanti for produkternes ankomst til destinationen, hvis udførselsangivelsen giver ret til en restitution der er mindre end eller lig med:

- a) 1 000 ECU for de i artikel 1, stk. 2 litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter,
- b) 1 000 ECU for andre produkter end de under litra a) nævnte, hvis destinationen er et tredjeland i Europa,
- c) 5 000 ECU for andre produkter end de under litra a) nævnte, hvis destinationen er et tredjeland uden for Europa.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 tages et eventuelt monetært udligningsbeløb inklusive monetær koefficient eller tiltrædelsesudligningsbeløb, ikke i betragtning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 338 af 13. 12. 1980, s. 1.

Artikel 20

1. Som fravigelse af artikel 16, og uden at det berører artikel 5, udbetales den nedenfor angivne del af restitutionen, når der er ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.

Når det beløb, der skal udbetales, ikke overstiger 1 000 ECU, kan medlemsstaten udskyde betalingen af beløbet indtil udbetalingen af hele restitutionsbeløbet, bortset fra de tilfælde, hvor eksportøren erklærer, at han ikke vil ansøge om udbetaling af et yderligere beløb i forbindelse med den pågældende transaktion.

2. Den i stk. 1 omhandlede del af restitutionen beregnes:

a) i tilfælde af udførsel uden forudfastsættelse af restitutionen:

efter den laveste sats, der gælder på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen, på betingelse af at denne sats for de pågældende produkter er gyldig for alle tredjelande;

b) i tilfælde af udførsel med forudfastsættelse af restitutionen uden klausul om obligatorisk destination:

efter den laveste sats, der gælder på datoen for indgivelsen af ansøgningen om eksportlicens eller forudfastsættelsesattest, på betingelse af at denne sats for de pågældende produkter er gyldig for alle tredjelande; satsen justeres i givet fald på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen;

c) i tilfælde af udførsel med forudfastsættelse af restitutionen og med en klausul om obligatorisk destination:

— på grundlag af den restitutionssats, der er beregnet ifølge bestemmelserne i litra b), hvis denne sats er lavere end den, der beregnes ifølge bestemmelserne i litra a),

— på grundlag af den restitutionssats, der er beregnet ifølge bestemmelserne i litra a), hvis denne sats er lavere end den, der beregnes ifølge bestemmelserne i litra b),

på betingelse af at disse satser for de pågældende produkter er gyldige for alle tredjelande på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen og på datoen for indgivelsen af ansøgningen om eksportlicens og forudfastsættelsesattest.

3. Når en restitutionssats er blevet fastsat i forbindelse med en licitation, og denne licitation indeholder en klausul om obligatorisk destination, skal det, at der ikke fastsættes en periodisk restitution, eller at der eventuelt fastsættes en periodisk restitution for den obligatoriske destination, på datoen for licensansøgningens indgivelse og på den dato,

hvor udførselsangivelse antages, ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af restitutionens laveste sats.

Artikel 21

1. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse i det tilfælde, hvor et produkt udføres efter fremlæggelsen af en eksportlicens eller en forudfastsættelsesattest med klausul om obligatorisk destination.

2. Hvis produktet ikke er kommet frem til destinationen, udbetales kun den del af restitutionen, der følger af anvendelsen af artikel 20.

3. Når et produkt som følge af force majeure får en anden destination end den, for hvilken licensen eller attesten er udstedt, udbetales der restitution efter ansøgning fra eksportøren, som fører bevis for tilfældet af force majeure og for produktets faktiske destination; beviset for den faktiske destination føres i henhold til artikel 17 og 18.

4. Når restitutionen er forudfastsat ved anvendelse af bestemmelserne i stk. 3, beregnes den, som om eksportøren havde forudfastsat restitutionen for den faktiske destination, på betingelse af:

— at det havde været muligt at anmode om forudfastsættelse af restitutionen for den faktiske destination på dagen for anmodningen om forudfastsættelse af restitutionen for den obligatoriske destination,

— at forudfastsættelsesattesten, som ville være blevet udstedt for den faktiske destination, ville have været gyldig den dag, de i artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 3183/80 omhandlede toldformaliteter blev afsluttet.

Er betingelserne i første afsnit ikke opfyldt, beregnes restitutionen på grundlag af satsen for den faktiske destination på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen. Er restitutionen som beregnet efter bestemmelserne i dette afsnit større end restitutionen beregnet efter bestemmelserne i første afsnit, anvendes sidstnævnte afsnit.

5. Når et produkt udføres med en licens, der er udstedt i henhold til artikel 43 i forordning (EØF) nr. 3183/80, og restitutionen er differentieret efter destination, skal eksportøren for at opnå ret til den forudfastsatte restitution foruden de i artikel 18 omhandlede beviser fremlægge bevis for, at produktet i indførselstredjelandet er leveret til den institution, der er anført i den licitation, som licensen er udstedt på grundlag af.

KAPITEL 2

FORSKUD PÅ RESTITUTIONEN VED DIREKTE UDFØRSEL

Artikel 22

1. På eksportørens anmodning yder medlemsstaterne forskud på hele eller en del af restitutionen, så snart udførselsangivelsen er antaget, på betingelse af, at der stilles sikkerhed svarende til forskuddet forhøjet med 15 %.

Medlemsstaterne kan fastlægge betingelserne for at anmode om forskud på en del af restitutionen.

2. Forskuddet beregnes på grundlag af den restitutionssats, der gælder for den angivne destination, eventuelt korrigeret med de monetære udligningsbeløb, tiltrædelsesudligningsbeløbene og de øvrige beløb, der er fastsat i fællesskabsreglerne.

Artikel 23

1. Er forskuddet større end det beløb, der faktisk skal udbetales for den pågældende udførsel eller for en tilsvarende udførsel, godtgør eksportøren forskellen mellem disse to beløb forhøjet med 15 %.

I tilfælde af force majeure, hvor:

- de beviser, der i denne forordning kræves for at kunne modtage restitution, ikke kan fremlægges,
- produktet når en anden destination end den, for hvilken forskuddet er beregnet,

opkræves de 15 % ikke.

2. Som tilsvarende udførsel betragtes udførsel, der efterfølger genindførsel i forbindelse med proceduren for returvarer, og som omfatter tilsvarende varer henhørende under den samme position i Den Kombinerede Nomenklatur, når de betingelser, der er omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 3183/80 er opfyldt.

Nærværende bestemmelse finder kun anvendelse, når proceduren for returvarer er blevet anvendt i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen for den første udførsel er blevet antaget.

KAPITEL 3

FORUDBETALING AF RESTITUTIONEN I TILFÆLDE AF FORARBEJDNING ELLER OPLAGRING FORUD FOR UDFØRSELEN — FORORDNING (EØF) NR. 565/80

Artikel 24

1. Ved anvendelse af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 565/80 tages der ikke hensyn til negative monetære udligningsbeløb, når det skal afgøres, om der er fastsat en restitution på nul eller derover.

2. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 565/80 anvendes på positive monetære udligningsbeløb, når disse ydes ud over restitutioner.

Artikel 25

1. Når eksportøren tilkendegiver, at han vil udføre produkterne eller varerne efter forarbejdning eller oplagring og opfylde betingelserne for udbetaling af restitution i henhold til artikel 4 eller 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, er det for at kunne omfattes af disse bestemmelser en betingelse, at der for toldvæsenet forelægges en angivelse, i det følgende benævnt »betalingsangivelse«.

Medlemsstaterne kan give betalingsangivelsen en anden benævnelse.

2. Betalingsangivelsen skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige til beregning af restitutionen og i givet fald det monetære udligningsbeløb for de produkter eller varer, som skal udføres, herunder navnlig:

- a) en beskrivelse af produkterne eller varerne i overensstemmelse med den nomenklatur, der anvendes i forbindelse med restitutioner og monetære udligningsbeløb;
- b) produkternes eller varernes nettomasse eller i givet fald mængde udtrykt i den måleenhed, som skal anvendes ved beregning af restitutionen eller det monetære udligningsbeløb;
- c) oplysninger om produkternes eller varernes sammensætning eller fornødne henvisninger, for så vidt disse er nødvendige til beregning af restitutionen eller det monetære udligningsbeløb.

Hvis basisprodukter forarbejdes, skal betalingsangivelsen omfatte:

- en beskrivelse af basisprodukterne,
- basisprodukternes mængde,
- udbyttesatsen eller tilsvarende oplysninger.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan foreløbige oplysninger om de varer, der skal fremstilles af basisprodukter, efter omstændighederne og efter anmodning fra eksportøren angives i betalingsangivelsen. Eksportøren skal i så tilfælde meddele de kompetente myndigheder de endelige oplysninger, når forarbejdningen er afsluttet.

4. Betalingsangivelsen skal ligeledes indeholde oplysning om produkternes eller varernes anvendelse eller destination, hvis

- a) eksportøren anmoder om udbetaling af et beløb svarende til den restitution, som gælder for den anvendelse eller den destination, som produkterne eller varerne er bestemt for;
- b) oplysningen om anvendelse eller destination er nødvendig for bestemmelse af den periode, hvor produkterne eller varerne kan forblive under toldkontrol med henblik på at blive forarbejdet eller oplagt på toldoplag eller i frizone.

5. Anvendelsen eller destinationen skal angives som:

- en speciel anvendelse eller et specielt bestemmelsesland, eller
- en gruppe bestemmelseslande, som der gælder samme restitutionssats for.

Artikel 26

1. Produkterne eller varerne anbringes, når betalingsangivelsen antages, under toldkontrol, indtil de forlader Fællesskabets toldområde eller når en fastsat destination.

2. Den dag, hvor betalingsangivelsen antages, lægges til grund ved bestemmelse af:

- a) restitutionssatsen og det monetære udligningsbeløb, hvis restitutionen ikke er forudfastsat;
- b) de reguleringer, som restitutionssatsen eller det monetære udligningsbeløb i givet fald skal underkastes, hvis restitutionen er forudfastsat.

Artikel 27

1. Med hensyn til forarbejdede produkter eller varer fremstillet af basisprodukter skal resultatet af gennemgangen af betalingsangivelsen i forbindelse med en eventuel undersøgelse af basisprodukterne anvendes ved beregning af restitutionen og det monetære udligningsbeløb.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der eventuelt efterfølgende udøves kontrol af de kompetente myndigheder i den

pågældende medlemsstat, og udelukker ikke de følger, som dette kan få i medfør af gældende bestemmelser.

3. Basisprodukterne skal helt eller delvis indgå i de forarbejdede produkter eller de varer, der skal udføres. Basisprodukterne kan dog, hvis de ansvarlige myndigheder tillader det, erstattes af ækvivalente produkter, der henhører under samme position i Den Kombinerede Nomenklatur, er af samme handelskvalitet, har samme tekniske egenskaber og opfylder betingelserne for ydelse af eksportrestitution.

4. Ækvivalensordningen gælder ikke for interventionsprodukter, der skal udføres under kontrolordningen i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1687/76.

5. Den periode, hvor basisprodukterne kan være omfattet af toldkontrol med henblik på forædling, er seks måneder fra antagelsen af betalingsangivelsen.

Hvor der i forbindelse med udførsel skal fremlægges en eksportlicens, eller hvor der fremlægges en forudfastsættelsesattest, er perioden dog lig med den resterende del af licensens eller attestens gyldighedsperiode.

Hvis der fremlægges en licens eller en attest, hvis resterende gyldighedsperiode er:

- på under tre måneder, forlænges perioden til tre måneder,
- på over et år, begrænses perioden til et år.

Artikel 28

1. Med hensyn til produkter eller varer, som skal udføres efter at have været opbevaret på toldoplag eller i frizone, skal resultatet af gennemgangen af betalingsangivelsen og undersøgelsen af produkterne eller varerne anvendes ved beregning af restitutionen og det monetære udligningsbeløb.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der eventuelt efterfølgende udøves kontrol af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, og udelukker ikke de følger, som dette kan få i medfør af gældende bestemmelser.

3. Massetab i form af naturligt svind under produkternes eller varernes opbevaring på toldoplag eller i frizone medfører ikke, at den i artikel 33 omhandlede sikkerhedsstillelse fortabes. Beskadigelse af produkter eller varer anses ikke for naturligt svind.

4. Produkter eller varer, der er anbragt på toldoplæg eller i frizone, kan på de af de pågældende myndigheder fastsatte betingelser underkastes følgende behandling:

- a) lageropgørelse,
- b) anbringelse af varemærker, stempler, etiketter eller andre kendemærker af lignende art på produkterne eller varerne eller deres emballage på betingelse af, at dette ikke giver indtryk af, at produkterne eller varerne har en anden oprindelse end den faktiske,
- c) ændringer af varemærker eller numre på kolli på betingelse af, at dette ikke giver indtryk af, at produkterne eller varerne har en anden oprindelse end den faktiske,
- d) emballering, udpakning, ompakning, udbedring af emballage,
- e) luftning,
- f) nedkøling,
- g) nedfrysning.

Restitutionen og det monetære udligningsbeløb for produkter eller varer, som har været underkastet nævnte behandlinger, fastsættes efter produkternes eller varernes mængde, art og egenskaber på den dato, der lægges til grund ved beregning af restitutionen i henhold til artikel 26.

5. Den periode, hvor produkterne eller varerne kan opbevares på toldoplæg eller i frizone, er seks måneder fra antagelsen af betalingsangivelsen.

6. Produkterne eller varerne kan anbringes på toldoplæg eller i frizone i en anden medlemsstat end den, der har antaget betalingsangivelsen.

I så fald føres beviset for, at produkterne har forladt Fællesskabet eller har nået den fastsatte destination, ved fremlæggelse af det i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2823/87 omhandlede kontrolseksemplar.

a) I kontrolseksemplarets rubrik 104 anføres under »Anden« en af følgende angivelser:

- Pago anticipado de la restitución — Reglamento (CEE) n° 3665/87, apartado sexto del artículo 28. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5)
- Forudbetaling af restitutionen — Artikel 28, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3665/87. Udførselsangivelsen skal indgives senest den (dato fastsat efter den i stk. 5 omhandlede frist)

— Vorfinanzierung der Erstattung — Artikel 28 Absatz 6 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens vorzulegen (durch die Frist gemäß Absatz 5 festgelegter Schlußtermin)

— Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 άρθρο 28 παράγραφος 6. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 5)

— Payment in advance of the refund — Regulation (EEC) No 3665/87, Article 28 (6). Export declaration to be lodged by (deadline set by the time limit referred to in paragraph 5)

— Paiement à l'avance de la restitution — Règlement (CEE) n° 3665/87 article 28 paragraphe 6. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le (date limite fixée par le délai visé au paragraphe 5)

— Pagamento anticipato della restituzione — regolamento (CEE) n. 3665/87, articolo 28, paragrafo 6. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5)

— Betaling vooraf van de restitutie — Verordening (EEG) nr. 3665/87, artikel 28, lid 6. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op (uiterste datum vastgesteld op basis van de in lid 5 bedoelde termijn)

— Pagamento antecipado da restituição — Regulamento (CEE) n° 3665/87, artigo 28º, nº 6. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em (data limite fixada pelo prazo referido no nº 5).

b) Den opbevarende medlemsstat beholder kontrolseksemplar T 5 og anfører i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på bagsiden af dette kontrolseksemplar en af følgende oplysninger under »Bemærkninger«:

— La fecha de aceptación de la declaración de exportación.

— La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente

— (datoen for antagelsen af udførselsangivelsen:)

— (datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen:)

— Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung:

— Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung:

— την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης εξαγωγής,

— την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό

- the date of acceptance of the export declaration,
- the date of removal from the customs territory or arrival at destination
- (la date d'acceptation de la déclaration d'exportation:)
- (la date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination:)
- (la data di accettazione della dichiarazione d'esportazione)
- (la data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione)
- de datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer:
- de datum waarop de produkten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen:
- Data de aceitação da declaração de exportação
- Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino

- c) Når produkterne eller varerne efter opbevaringen passer gennem en anden medlemsstats område for at blive udført eller for at nå den fastsatte destination, skal det første bestemmelsestoldsted fungere som afgangstoldsted og udstede eller på sit ansvar lade udstede et eller flere nye kontrolleksemplarer.

Rubrik 104 på det eller de nye kontrolleksemplarer udfyldes i overensstemmelse hermed. I rubrik 106 anføres desuden nummeret på det oprindelige kontrolleksempel, navnet på det toldsted, som har udstedt eksemplaret og udstedelsesdatoen.

Hvis påtegningen i kontrolleksempelrets rubrik »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« er udfærdiget på grundlag af oplysninger i kontrolleksemplarer, som er modtaget fra toldmyndigheder i andre medlemsstater, eller på grundlag af nationale dokumenter, som er modtaget fra andre nationale myndigheder, skal det i første afsnit omhandlede bestemmelsestoldsted under »Bemærkninger« anføre sådanne kontrolleksemplares eller nationale dokumenters nummer/numre.

Hvis kun en del af de produkter, der er angivet i kontrolleksempelret, har opfyldt de fastsatte betingelser, skal bestemmelsestoldstedet i kontrolleksempelrets rubrik »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« anføre den mængde produkter, som har opfyldt disse bestemmelser.

Artikel 29

1. Forudbetaling sker i den medlemsstat, hvor betalingsangivelsen antages.

2. Forudbetaling sker kun på eksportørens skriftlige anmodning. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der skal anvendes en særlig blanket til dette formål.

3. Det beløb, der forudbetales ved udførsel, beregnes efter den restitutionssats, der gælder for anvendelsen eller destinationen, hvis den er angivet. I andre tilfælde anvendes den laveste restitutionssats.

Den anvendte sats — efter omstændighederne nedsat eller forhøjet med eventuelle tiltrædelsesudligningsbeløb — multipliceres med den koefficient, der fastsættes i henhold til artikel 6, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3153/85 ⁽¹⁾.

4. Det beløb, der er udregnet i henhold til stk. 3, nedsættes eller forhøjes efter omstændighederne med de monetære udligningsbeløb, der gælder i den medlemsstat, hvor betalingsangivelsen antages.

I tilfælde, hvor artikel 25, stk. 3, finder anvendelse, foretages nedsættelsen eller forhøjelsen ved at benytte:

- det højeste monetære udligningsbeløb, når der er tale om en nedsættelse,
- det laveste, når der er tale om en forhøjelse.

Disse foreløbige beløb justeres, når de endelige beløb kendes.

Artikel 30

1. Udførselsangivelsen skal indgives inden udløbet af de i artikel 27, stk. 5, og artikel 28, stk. 5, omhandlede frister i den medlemsstat, hvor betalingsangivelsen er blevet antaget, eller ved anvendelse af artikel 28, stk. 6, i den opbevarende medlemsstat.

2. Ved anvendelse af denne artikel anses Belgien, Luxembourg og Nederlandene for at være én medlemsstat for så vidt angår bestemmelserne i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 565/80.

Artikel 31

1. Før betalingsangivelsen antages, skal der stilles en sikkerhed, som er lig med det beløb, der er beregnet efter artikel 29, stk. 3, plus et eventuelt positivt monetært udligningsbeløb, og som er forhøjet med 20 % af det således fremkomne beløb. Forhøjelsen skal være på mindst 3 ECU/100 kg nettomasse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 310 af 21. 11. 1985, s. 4.

2. Medlemsstater, der anvender negative monetære udligningsbeløb, kan beregne den i stk. 1 omhandlede sikkerhed på grundlag af restitutionen, der er beregnet i henhold til artikel 29, stk. 3, med fradrag af det negative monetære udligningsbeløb, på betingelse af, at administrative procedurer sikrer opkrævningen af forfaldne monetære udligningsbeløb, hvis der ikke består nogen ret til restitution, eller hvis berettigelsen til restitution gælder restitutionsbeløb, som er lavere end det monetære udligningsbeløb.

3. Medlemsstaterne kan tillade, at den i stk. 1 omhandlede sikkerhed stilles efter antagelse af betalingsangivelsen, når nationale bestemmelser:

- forpligter eksportøren til at stille sikkerheden inden 30 dage efter antagelsen af betalingsangivelsen og inden forudbetaling foretages,
- sikrer betaling af et beløb, der er lig med den i stk. 1 omhandlede forhøjelse, såfremt sikkerheden, undtagen i tilfælde af force majeure, ikke stilles rettidigt; fristen kan dog forlænges, hvis der er udvist den nødvendige omhu.

Artikel 32

1. Inden 60 dage fra den dag, hvor produkterne eller varerne ikke længere er omfattet af den ordning, der omhandles i artikel 4 eller 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, skal de:

- forlade Fællesskabets toldområde i uforandret stand, eller
- i de i artikel 34, stk. 1, i nærværende forordning nævnte tilfælde være nået frem til destinationen i uforandret stand.

2. Artikel 4, stk. 3 og 4, og artikel 7 anvendes i de i stk. 1 omhandlede tilfælde.

Artikel 33

1. Når det er bevist, at der er opstået ret til en restitution og/eller til et monetært udligningsbeløb med hensyn til produkter eller varer, der er henført under nærværende kapitel, modregnes det pågældende beløb i det forudbetalte beløb. Gælder retten for den udførte mængde et beløb, der er større end det forudbetalte, udbetales forskellen til den pågældende.

2. Den stillede sikkerhed frigives fuldt ud, når der fremlægges bevis for, at:

- a) de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 32, stk. 1, fastsatte frister er overholdt;

- b) der for de pågældende produkter består ret til en restitution, som er lig med eller højere end det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3.

3. Bortset fra tilfælde af force majeure finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) I tilfælde, hvor de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 32, stk. 1, fastsatte frister ikke er overholdt,
 - i) nedsættes restitutionen først med 15 %. Den resterende restitution, herefter benævnt »den nedsatte restitution«, nedsættes endvidere således:
 - ii) for hver dag den i artikel 27, stk. 5, og artikel 28, stk. 5, omhandlede frist overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 2 %,
 - iii) for hver dag den i artikel 32, stk. 1, omhandlede frist overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 5 %.

Den sikkerhedsstillelse, der fortabes, er lig med:

- nedsættelsen af restitutionen i henhold til første afsnit, forhøjet med 20 %.

Den resterende del af sikkerhedsstillelsen frigives.

- b) I tilfælde, hvor de i artikel 47, stk. 2, omhandlede dokumenter fremlægges senest seks måneder efter fristen for deres fremlæggelse, men hvor alle øvrige betingelser er overholdt, tilbagebetales 85 % af sikkerhedsstillelsen.

- c) I tilfælde, hvor de i artikel 47, stk. 2, omhandlede dokumenter fremlægges senest seks måneder efter fristen for deres fremlæggelse, og hvor en af de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, eller artikel 32, stk. 1, omhandlede frister heller ikke er overholdt, tilbagebetales følgende beløb:

- et beløb svarende til det beløb, der tilbagebetales, hvis kun litra b) finder anvendelse,
- nedsat med den sikkerhedsstillelse, der fortabes, hvis kun litra a) finder anvendelse.

- d) I tilfælde, hvor

- de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 32, stk. 1, fastsatte frister er overholdt,
- restitutionen er mindre end den forudbetalte restitution,

er den sikkerhedsstillelse, der fortabes, lig med forskellen mellem det forudbetalte beløb og det faktiske restitutionsbeløb, idet forskellen forhøjes med 20 %.

- e) I tilfælde, hvor

- de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 32, stk. 1, fastsatte frister ikke er overholdt,

- restitutionen er mindre end den forudbetalte restitution,
- er den sikkerhedsstillelse, der fortabes, lig med:
- forskellen mellem den forudbetalte restitution og det faktiske restitutionsbeløb, idet forskellen forhøjes med 20 %,
 - dette beløb forhøjet med den sikkerhedsstillelse, der fortabes, hvis kun litra a) finder anvendelse på den faktiske restitution.

f) I tilfælde, hvor

- de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 32, stk. 1, fastsatte frister er overholdt,
 - restitutionen er mindre end den forudbetalte restitution,
 - de i artikel 47, stk. 2, omhandlede dokumenter fremlægges senest seks måneder efter fristen for deres fremlæggelse,
- er det beløb, der skal tilbagebetales, lig med:
- det beløb, der tilbagebetales, hvis kun litra b) finder anvendelse,
 - nedsat med forskellen mellem det forudbetalte beløb og det faktiske restitutionsbeløb, idet forskellen forhøjes med 20 %.

g) I tilfælde, hvor

- de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 32, stk. 1, fastsatte frister ikke er overholdt,
 - restitutionen er mindre end den forudbetalte restitution,
 - de i artikel 47, stk. 2, omhandlede dokumenter fremlægges senest seks måneder efter fristen for deres fremlæggelse,
- er det beløb, der skal tilbagebetales, lig med:
- det beløb, der tilbagebetales, hvis kun litra b) finder anvendelse,

- nedsat med forskellen mellem det forudbetalte beløb og det faktiske restitutionsbeløb, idet forskellen forhøjes med 20 %,
- nedsat med den sikkerhedsstillelse, der fortabes, hvis kun litra a) finder anvendelse på det faktiske restitutionsbeløb.

4. Anvendes den i artikel 31, stk. 1, andet punktum, omhandlede minimumsforhøjelse, ændres den i stk. 3 anførte procentsats på 20 % hver gang til den procentsats, som svarer til forholdet mellem minimumsforhøjelsen og det forudbetalte beløb.

5. Hvis restitutionen som følge af force majeure er mindre end den forudbetalte restitution, er den sikkerhedsstillelse, der fortabes, lig med forskellen mellem:

- det forudbetalte restitutionsbeløb og
- det faktisk berettigede restitutionsbeløb.

Denne bestemmelse anvendes også, når retten til restitution gælder en restitution, som er mindre end den forudbetalte restitution, og de i artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 32, stk. 1, fastsatte frister ikke er overholdt som følge af force majeure.

6. Godtgøres det, at produkterne eller varerne:

- ikke har forladt den medlemsstats område, hvor betalingsangivelsen blev antaget, nedsættes den sikkerhedsstillelse, der fortabes, med det negative monetære udligningsbeløb forhøjet med 20 %, medmindre medlemsstaten anvender bestemmelserne i artikel 31, stk. 2,
- har forladt den medlemsstats område, hvor betalingsangivelsen blev antaget, nedsættes den sikkerhedsstillelse, der fortabes, med det positive monetære udligningsbeløb forhøjet med 20 %.

AFSNIT 3

ANDRE FORMER FOR UDFØRSEL OG SÆRLIGE TILFÆLDE

KAPITEL 1

DESTINATIONER, SOM ER LIGESTILLET MED UDFØRSEL FRA FÆLLESSKABET OG PROVIANT

Artikel 34

1. Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende som ligestillet med udførsel fra Fællesskabet:

a) levering inden for Fællesskabet af proviant:

- til søgående skibe,
- til luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet;

b) levering til internationale organisationer med sæde i Fællesskabet;

- c) levering til væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats territorium, og som ikke fører dennes flag.

2. Stk. 1 finder dog kun anvendelse i det omfang, hvor der for produkter af samme art, indført fra tredjelande med henblik på de nævnte formål, indrømmes fritagelse for importafgifter i den pågældende medlemsstat.

3. Bestemmelserne i artikel 3 anvendes.

Artikel 35

1. Inden for rammerne af den i artikel 34 og 42 omhandlede levering kan medlemsstaterne for så vidt angår betaling af restitutionerne tillade, at nedenstående fremgangsmåde anvendes, uanset bestemmelserne i artikel 3. Den eksportør, der benytter nævnte fremgangsmåde, kan ikke samtidig anvende den normale fremgangsmåde for et tilsvarende produkt.

Tilladelsen kan begrænses til visse ombordtagningssteder i udførselsmedlemsstaten, hvor udførselsangivelsen er blevet antaget. Tilladelsen kan omfatte ombordtagning i andre medlemsstater, idet bestemmelserne i artikel 6 så anvendes.

2. For de produkter, der hver måned tages om bord på de i denne artikel fastsatte betingelser, lægges månedens sidste dag til grund ved bestemmelse af, hvilken restitutionssats der skal anvendes, og hvilke justeringer der eventuelt skal foretages, hvis restitutionen er forudfastsat.

3. Hvis restitutionen er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, skal licensen være gyldig på den sidste dag i måneden.

4. Eksportøren skal føre et kontrolregister med følgende angivelser:

- a) de fornødne angivelser til identifikation af produkterne, jf. artikel 3, stk. 5;
- b) navn eller registreringsnummer på det eller de skibe eller luftfartøjer, på hvilke produkterne er taget ombord;
- c) datoen for ombordtagningen.

De i første afsnit omhandlede angivelser skal anføres i registeret senest den første arbejdsdag efter ombordtagningen. Sker ombordtagningen i en anden medlemsstat, skal nævnte angivelser anføres i registeret senest den første arbejdsdag efter, at eksportøren skal være underrettet om, at produkterne er taget om bord.

Eksportøren skal desuden indordne sig under de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne skønner nødvendige, og han skal opbevare kontrolregisteret i mindst tre år fra udgangen af det pågældende kalenderår.

5. Medlemsstaterne kan bestemme, at registeret kan erstattes af de dokumenter, der benyttes i forbindelse med hver levering, og hvorpå toldmyndighederne har attesteret datoen for ombordtagningen.

Artikel 36

1. Ved anvendelse af artikel 34, stk. 1, litra a), betragtes produkter, der er bestemt til konsum om bord i luftfartøjer, og som er blevet tilberedt inden ombordtagningen, som om de var tilberedt om bord i luftfartøjet.

2. Bestemmelserne i denne artikel anvendes alene:

- for tilberedte måltider af den type, som anvendes i fly, og
- hvis eksportøren fremlægger fyldestgørende bevis for mængde, art og karakteristika før tilberedningen for så vidt angår de basisprodukter, for hvilke der anmodes om restitution.

3. Den i artikel 38 omhandlede proviantoplagsordning kan anvendes i forbindelse med tilberedninger efter stk. 1 og 2.

Artikel 37

1. Udbetalingen af restitutionen er underkastet den betingelse, at det produkt, for hvilket udførselsangivelsen er antaget, senest 60 dage efter denne antagelse i uforandret stand er kommet frem til en af de i artikel 34 omhandlede destinationer.

2. Artikel 4, stk. 3 og 4, anvendes i det i stk. 1 omhandlede tilfælde.

3. Hvis et produkt, for hvilket udførselsangivelsen er antaget, inden det kommer frem til en af de i artikel 34 omhandlede destinationer, passerer igennem andre områder i Fællesskabet end den medlemsstat, på hvis område antagelsen har fundet sted, føres beviset for, at dette produkt har nået den fastsatte destination, ved fremlæggelse af det i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2837/87 omhandlede kontroleksemplar.

Rubrik 33, 103, 104 og i givet fald 105 i kontroleksemplaret udfyldes. Rubrik 104 udfyldes i overensstemmelse hermed.

Artikel 38

1. Medlemsstaterne kan forudbetale eksportøren restitutionens nettobeløb på nedennævnte særlige betingelser, når der fremlægges bevis for, at produkterne inden 30 dage fra antagelsen af udførselsangivelsen, bortset fra tilfælde af force majeure, er anbragt i lokaler, der er under toldkontrol med henblik på proviantering i Fællesskabet af:

- søgående skibe,
- luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet,
- bore- eller udvindingsplatforme som omhandlet i artikel 42.

Sådanne lokaler, der er under toldkontrol, i det følgende benævnt »proviantoplag«, samt oplagshavere skal være specielt godkendt med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.

2. Den medlemsstat, på hvis område proviantoplaget befinder sig, indrømmer kun godkendelse til de oplagshavere og proviantoplag, som frembyder den fornødne sikkerhed. Godkendelsen kan tilbagekaldes.

Godkendelsen indrømmes kun de oplagshavere, som skriftligt forpligter sig til at:

- a) bringe produkterne om bord i uforandret eller frossen stand og/eller efter pakning med henblik på proviantering inden for Fællesskabet af:
 - søgående skibe,
 - luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet,
 - bore- eller udvindingsplatforme som omhandlet i artikel 42;
- b) føre et register, som gør det muligt for de kompetente myndigheder at foretage den fornødne kontrol, og som bl.a. indeholder:
 - dato for indlagring i proviantoplag,
 - numrene på de tolldokumenter, som følger produkterne, og navnet på det pågældende toldsted,
 - de fornødne angivelser til identifikation af produkterne, jf. artikel 3, stk. 5,
 - dato for produkternes udlagring fra proviantoplaget,

- registreringsnummer og eventuelt navn på det eller de skibe eller luftfartøjer, på hvilke produkterne er taget om bord, eller navnet på det efterfølgende oplag,
- dato for ombordtagning;

- c) opbevare dette register i mindst tre år efter udløbet af det indeværende kalenderår;
- d) indordne sig under enhver kontrolforanstaltning, blandt andet periodisk kontrol, som de kompetente myndigheder skønner nødvendig med henblik på at konstatere, om bestemmelserne i dette stykke er blevet overholdt;
- e) betale de beløb, som afkræves i tilfælde af, at bestemmelserne i artikel 40 anvendes.

3. Det beløb, som udbetales til eksportøren i medfør af stk. 1, bogføres af betalingsorganet som en betaling.

4. Ved anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel og i artikel 40 forstås ved netto restitutionen restitutionen minus et eventuelt monetært udligningsbeløb eller et tiltrædelsesudligningsbeløb.

Artikel 39

1. Når udførselsangivelsen er antaget i den medlemsstat, hvor proviantoplaget befinder sig, anfører den kompetente toldmyndighed ved indlagring på proviantoplaget på det nationale dokument, der anvendes for at opnå forskud på restitutionen, at produkterne befinder sig i den i artikel 38 omhandlede situation.

2. Når udførselsangivelsen er antaget i en anden medlemsstat end den, hvor proviantoplaget befinder sig, føres beviset for, at produkterne er anbragt på et proviantoplag, ved fremlæggelse af det i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2823/87 omhandlede kontrolleksempel T 5.

På kontrolleksemplet udfyldes rubrik 33, 103, 104 og i givet fald 105. I rubrik 104 på kontrolleksempel T 5 anføres under »Anden« en af følgende angivelser:

- Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento — aplicación del artículo 38 del Reglamento (CEE) nº 3665/87
- Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 38 i forordning (EØF) nr. 3665/87
- Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 38 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

- Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 38 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87
- Deposit in warehouse, compulsory supply for victualing — Article 38 of Regulation (EEC) No 3665/87
- Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement — application de l'article 38 du règlement (CEE) n° 3665/87
- Deposito to con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 38 del regolamento (CEE) n. 3665/87
- Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — toepassing van artikel 38 van Verordening (EEG) nr. 3665/87
- Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 38º do Regulamento (CEE) n° 3665/87.

Det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten påtegner kontroleksemplaret efter at have kontrolleret, at produkterne er indført i det i artikel 38, stk. 2, omhandlede register.

Artikel 40

1. Konstateres det, at et produkt, der er anbragt på proviantoplag, ikke er anvendt til det fastsatte formål, eller at det ikke længere kan anvendes til dette formål, skal oplagshaveren til den kompetente myndighed i oplagsmedlemsstaten betale et fast beløb.

2. Det i stk. 1 anførte faste beløb beregnes således:

- a) summen af importafgifterne for et identisk produkt, når det overgår til fri omsætning i oplagsmedlemsstaten, beregnes;
- b) det beløb, der fremkommer ved anvendelse af bestemmelserne i litra a), forhøjes med 20 %.

Den sats, der skal anvendes ved beregningen af afgifterne, er:

- den, der var gældende den dag, hvor produktet ikke blev anvendt til det fastsatte formål, eller efter hvilken det ikke længere kunne anvendes til dette formål, eller
- hvis nævnte dag ikke kan fastsættes, satsen den dag, hvor det blev fastslået, at produktet ikke var anvendt til det obligatoriske formål.

3. Når oplagshaveren godtgør, at det udbetalte nettobeløb for det pågældende produkt er mindre end det faste beløb, der er beregnet efter bestemmelserne i stk. 2, skal oplags-

haveren kun betale det udbetalte nettobeløb, forhøjet med 20 %.

Er beløbet blevet udbetalt i en anden medlemsstat, er forhøjelsen på 40 %. I så fald foretages omregningen til oplagsmedlemsstatens nationale valuta ved hjælp af den markedskurs, som gjaldt på den for beregningen af de i stk. 2, litra a), omhandlede afgifter.

4. Det svind, der opstår under produkternes opbevaring på proviantoplag, og som skyldes naturlig masseforringelse eller pakning, falder ikke ind under den i denne artikel omhandlede betaling.

Artikel 41

1. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor proviantoplaget ligger, foretager mindst en gang inden for hver periode på tolv måneder en fysisk kontrol af de produkter, der er anbragt på oplaget.

Foretager toldmyndighederne en permanent fysisk kontrol af produkterne ved indlagring på og udlagring fra proviantoplag, kan de kompetente myndigheder begrænse kontrollen til dokumentkontrol vedrørende produkterne på proviantoplag.

2. De kompetente myndigheder i oplagsmedlemsstaten kan give tilladelse til, at produkterne overføres til et andet proviantoplag.

I så fald skal registret for det første proviantoplag indeholde angivelser vedrørende det andet proviantoplag. Også det andet proviantoplag og den anden oplagshaver skal være særlig godkendt med henblik på anvendelse af bestemmelserne vedrørende proviantoplag.

Når produkterne er anbragt under kontrol på det andet proviantoplag, er den anden oplagshaver ansvarlig for de beløb, der skal betales i tilfælde af, at artikel 40 anvendes.

3. Ligger det andet proviantoplag ikke i samme medlemsstat som det første, føres der bevis for, at produkterne er anbragt på det andet oplag, ved fremlæggelse af originalen af det i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2823/87 omhandlede kontroleksemplar T 5, som skal indeholde en af de i artikel 39, stk. 2, omhandlede oplysninger.

Det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten påtegner kontroleksemplaret efter at have kontrolleret, at produkterne er indført i det i artikel 38, stk. 2, omhandlede register.

4. Når produkterne efter opbevaring på proviantoplag ombordtages i en anden medlemsstat end oplagsmedlemsstaten, skal der føres bevis for ombordtagningen efter fremgangsmåden i artikel 37, stk. 3.

KAPITEL 2

SÆRLIGE TILFÆLDE

Artikel 42

1. Levering af proviant

a) til bore- eller udvindingsplatforme, herunder arbejdssteder med servicefunktion i tilknytning hertil, som er placeret på den europæiske kontinentalsokkel eller på kontinentalsoklen i den ikke-europæiske del af Fællesskabet, men uden for en zone på tre sømil beregnet fra den basislinje, fra hvilken bredden af en medlemsstats territorialfarvand måles,

b) i farvande uden for territorialgrænserne, til flåde fartøjer, der fører en medlemsstats flag,

betrages ved fastsættelse af restitutionssatsen som levering efter artikel 34, stk. 1, litra a).

Ved »proviant« forstår produkter, der udelukkende er bestemt til konsum om bord.

2. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes kun, når restitutionssatsen i dette tilfælde ligger over den i artikel 20 omhandlede laveste sats.

Medlemsstaterne kan anvende disse bestemmelser på alle leveringer af proviant, på betingelse af:

a) udstedelse af et leveringsbevis, og

b) i forbindelse med platforme, at:

— den leverede proviant udgør en del af de normale leverancer til platformen, som godkendt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvorfra forsendelsen til platformen afgang. I den forbindelse skal de pågældende havne eller forsendelsessteder, de anvendte typer fartøjer — når leverancerne foregår pr. skib — og den anvendte type emballage eller beholdere være de samme, som normalt anvendes, bortset fra tilfælde af force majeure,

— den virksomhed, der foretager levering med fartøj eller helikopter, er en fysisk eller juridisk person, som inden for Fællesskabet fører registre, der frit kan kontrolleres, og som er tilstrækkelige til, at de nærmere omstændigheder ved sø- eller flytransporten kan efterprøves.

3. Det i stk. 2, litra a), omhandlede leveringsbevis skal indeholde detaljerede oplysninger om produkterne og anføre navn og/eller andre kendetegn på den platform eller

det flåde fartøj, hvortil de pågældende produkter er leveret, samt leveringsdato. Medlemsstaterne kan forlange yderligere oplysninger.

Beviset underskrives:

a) i forbindelse med platforme af en person, som af platformens ledelse har fået ansvaret for platformens forsyninger. De ansvarlige myndigheder træffer passende foranstaltninger for at sikre, at transaktionen er ægte. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de truffne foranstaltninger;

b) i forbindelse med flåde fartøjer af forsvaret.

Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne i forbindelse med levering til platforme give eksportørerne dispensation fra at fremlægge leveringsbeviset, når der er tale om en levering:

— der giver adgang til en restitution på 2 500 ECU eller derunder pr. eksportør,

— der efter medlemsstatens opfattelse giver tilstrækkelig sikkerhed for, at varerne når deres destination, og

— for hvilken der fremlægges transportdokument samt bevis for betaling.

Bestemmelserne i artikel 19, stk. 2, finder anvendelse i dette tilfælde.

4. De ansvarlige myndigheder i den restitutionssyende medlemsstat foretager kontrol af de mængder, der angives som leveret til platforme, gennem tilsyn med de registre, som føres af eksportøren og af den virksomhed, som foretager levering med fartøj eller helikopter. De skal også sikre sig, at de mængder proviant, der er leveret i medfør af denne artikel, ikke har oversteget det ombordværende personales behov.

Ved anvendelsen af første afsnit anmodes de ansvarlige myndigheder i andre medlemsstater om fornødent om bistand.

5. Anvendes artikel 6 i forbindelse med levering til en platform, anføres i kontrolseksemplarets rubrik 104 under »Anden« en af følgende angivelser:

— Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CEE) n° 3665/87

— Proviant til platforme — forordning (EØF) nr. 3665/87

— Bevorrungslieferung für Plattformen — Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

— Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87

- Catering supplies for platform — Regulation (EEC) No 3665/87
- Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — Règlement (CEE) n° 3665/87
- Provviste di bordo per piattaforme — Regolamento (CEE) n. 3665/87
- Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EEG) nr. 3665/87
- Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CEE) n° 3665/87.

6. Ved anvendelse af artikel 38 forpligter oplagshaveren sig til i det i artikel 38, stk. 2, litra b), omhandlede register at anføre oplysninger om den platform, hvortil det enkelte vareparti transporteres, navn/nummer på det leverende fartøj/den leverende helikopter og dato for ombordtagning. De i stk. 3, litra a), omhandlede leveringsbeviser skal udgøre en del af registret.

7. Medlemsstaterne sørger for, at der føres regnskab med de mængder produkter inden for hver varegruppe, der leveres til platforme, og som omfattes af nærværende artikel.

Artikel 43

1. Leveringer af proviant uden for Fællesskabet ligestilles ved fastlæggelsen af restitutionssatsen med de i artikel 34, stk. 1, litra a), omhandlede leverancer.

2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis det bevises, at de faktisk ombordtagne varer er de samme som dem, der har forladt Fællesskabets toldområde med dette formål.

3. a) Beviset for direkte levering om bord af proviant fremlægges i form af et tolldokument eller et dokument, der er påtegnet af toldmyndighederne i det tredjeland, hvor ombordtagning finder sted; dette dokument kan være udformet som vist i bilag IV.

Det skal udfyldes på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog og et sprog, der bruges i det pågældende tredjeland.

Ved anvendelse af denne artikel forstås ved direkte levering levering af en container eller et ikke opdelt vareparti, der tages om bord på et skib.

b) Hvis de udførte produkter ikke udgør en direkte levering og anbringes under en toldkontrolordning i

bestemmelseslandet inden levering om bord som proviant, fremlægges beviset for ombordtagning i form af følgende dokumenter:

- et tolldokument eller et af tredjelandets toldmyndigheder påtegnet dokument, der attesterer, at produkterne har været anbragt på proviantoplag, og at de vil blive anvendt udelukkende som proviant; dette dokument kan være udformet som vist i bilag IV, og
- et tolldokument eller et dokument, der er påtegnet af toldmyndighederne i det tredjeland, hvor ombordtagning finder sted, og som attesterer, at produkterne er blevet taget om bord; dette dokument kan være udformet som vist i bilag IV.

c) Hvis de i litra a) eller b), andet led, omhandlede dokumenter ikke kan fremlægges, kan medlemsstaterne godkende, at beviset fremlægges i form af et modtagelsesbevis, der er underskrevet af skibets kaptajn eller en anden vagthavende officer og forsynet med skibets stempel.

Hvis de i litra b), andet led, omhandlede dokumenter ikke kan fremlægges, kan medlemsstaterne godkende, at beviset fremlægges i form af et modtagelsesbevis, der er underskrevet af en funktionær i luftfartsselskabet og forsynet med dette selskabs stempel.

d) Ovennævnte dokumenter kan kun godkendes af medlemsstaterne, hvis de indeholder fuldstændige oplysninger vedrørende de produkter, der er leveret om bord, og angivelse af leveringsdato, skibets eller luftfartøjets registreringsnummer samt navn, hvis det eksisterer. For at sikre at de mængder, der er leveret som proviant, svarer til det normale behov for det pågældende skibs eller luftfartøjs besætningsmedlemmer og passagerer, kan medlemsstaterne kræve at få yderligere oplysninger eller supplerende dokumenter.

4. Der skal i alle tilfælde til støtte for anmodningen om betaling fremlægges en genpart eller en fotokopi af transportdokumentet samt et bevis for, at de til proviant bestemte produkter er blevet betalt.

5. Produkter og varer, der er omfattet af ordningen i artikel 38, kan ikke anvendes til de i stk. 3, litra b), omhandlede leveringer.

6. Artikel 19 anvendes tilsvarende.

7. I det i denne artikel omhandlede tilfælde anvendes artikel 35 ikke.

Artikel 44

Som undtagelse fra artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 81/177/EØF betragtes landbrugsprodukter bestemt til øen Helgoland som udført ved anvendelse af bestemmelserne om udbetaling af eksportrestitutioner og monetære udligningsbeløb.

Artikel 45

1. For produkter, der genudføres i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, andet afsnit, eller i artikel 11, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 ⁽¹⁾ kan der kun ydes restitution, hvis:

— den afgørelse vedrørende anmodningen om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifterne, der vil blive truffet senere, er negativ, og

— de øvrige betingelser vedrørende ydelse af restitution overholdes.

2. Når produkterne genudføres i henhold til proceduren i stk. 1, skal der anføres en henvisning til denne procedure på det i artikel 3, stk. 5, omhandlede dokument.

Artikel 46

For udførsler til

— væbnede styrker, der er stationeret i et tredjeland, og som henhører enten under en medlemsstat eller en international organisation, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af,

— internationale organisationer, der er etableret i et tredjeland, og som mindst en af medlemsstaterne er medlem af,

— diplomatiske repræsentationer, der er etableret i et tredjeland,

for hvilke eksportøren ikke kan fremskaffe de i artikel 18, stk. 1 eller 2, omhandlede beviser, anses produktet for at være indført til det pågældende tredjeland mod fremlæggelse af:

a) bevis for betaling af produkterne, og

b) overtagelsesbevis udstedt af de væbnede styrker, den internationale organisation eller den diplomatiske repræsentation, der modtager produktet i tredjelandet.

AFSNIT 4

FREMGANGSMÅDE VED RESTITUTIONENS UDBETALING

Artikel 47

1. Restitutionen udbetales kun på eksportørens skriftlige anmodning af den medlemsstat, på hvis område udførselsangivelsen er antaget.

Medlemsstaterne kan med henblik herpå fastsætte, at der skal anvendes en særlig formular.

2. Dokumenterne vedrørende udbetaling af restitutionen eller frigivelse af sikkerhedsstillelsen skal, undtagen i tilfælde af force majeure, indgives senest tolv måneder efter antagelsen af udførselsangivelsen.

3. Når det i artikel 6 omhandlede kontroleksemplar T 5 ikke er tilbagesendt til afgangstoldstedet eller det centrale kontor senest tre måneder efter dets udstedelse som følge af omstændigheder, der ikke kan tilregnes eksportøren, kan

denne til det kompetente organ indgive en begrundet anmodning om bevismæssig ligestilling.

De beviser, der skal fremlægges, skal omfatte følgende:

a) hvis der er udstedt et kontroleksemplar som bevis for, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde:

— transportdokumentet,

— et dokument, der godtgør, at produktet er blevet frembudt på et toldsted i et tredjeland, eller et eller flere af de i artikel 18, stk. 1, 2 og 4, omhandlede dokumenter;

b) hvis artikel 34, 42 eller 38 anvendes, en bekræftelse, som er udstedt af det toldsted, der er ansvarligt for kontrollen med den pågældende destination, og som angiver, at betingelserne for det pågældende toldsteds påtegning af kontroleksemplaret er opfyldt.

Bestemmelserne i stk. 4 finder anvendelse i forbindelse med fremlæggelse af ligestillet bevis.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.

4. Når de ifølge artikel 18 krævede dokumenter ikke har kunnet fremskaffes inden udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist, skønt eksportøren har gjort sig umage for at fremskaffe og fremsende dem inden for denne frist, kan han få forlænget frist til at fremskaffe disse dokumenter.

5. Den i stk. 3 omhandlede anmodning om bevismæssig ligestilling med eller uden bevis samt den i stk. 4 omhandlede anmodning om forlængelse af fristen skal indgives inden udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist.

6. Anvendes artikel 35, skal dokumenterne vedrørende udbetaling af restitutionen, undtagen i tilfælde af force majeure, indgives i løbet af de tolv måneder, der følger måneden for ombordtagningen; den i artikel 35, stk. 1, omhandlede tilladelse kan dog fastsætte en forpligtelse for eksportøren til at indgive anmodningen om udbetaling inden for en kortere frist.

7. De kompetente myndigheder i en medlemsstat kan forlange, at samtlige dokumenter vedrørende udbetaling af restitutionen oversættes til medlemsstatens officielle sprog.

Artikel 48

1. Hvis alle de krav, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne for at opnå ret til en restitution, er opfyldt, bortset fra kravet om overholdelse af en af de i artikel 4, stk. 1, og 38, stk. 1, fastsatte frister, gælder følgende regler:

- a) Restitutionen nedsættes først med 15 %. Den resterende restitution, herefter benævnt den »nedsatte restitution«, nedsættes yderligere som vist nedenfor:
 - b) i) for hver dag, fristen i artikel 4, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 5 %,
 - ii) for hver dag, fristen i artikel 38, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 10 %.

2. a) Hvis bevis for, at alle krav, der er fastsat i Fællesskabets bestemmelser, er opfyldt, fremlægges inden seks måneder efter fristen i artikel 47, stk. 2, 4 og 5, udbetales en restitution på 85 % af det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis alle krav var opfyldt.

b) Hvis bevis fremlægges inden seks måneder efter fristen i artikel 47, stk. 2, 4 og 5, men en frist i artikel 4, stk. 1, eller 38, stk. 1, er overskredet, nedsættes restitutionen først i overensstemmelse med stk. 1 og derpå yderligere med 15 % af det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis alle fristerne var overholdt.

3. a) Hvis en restitution er forudbetalt efter artikel 22, stk. 1, og fristen i artikel 4, stk. 1, ikke er overholdt, er den fortabte sikkerhedsstillelse lig med:

- den i henhold til stk. 1 gennemførte nedsættelse,
- forhøjet med 15 %.

Den resterende sikkerhedsstillelse frigives.

b) Hvis en restitution er forudbetalt efter artikel 22, og hvis der fremlægges bevis for, at alle krav, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, er opfyldt, inden seks måneder efter fristen i artikel 47, stk. 2, 4 og 5, skal 85 % af sikkerhedsstillelsen tilbagebetales.

c) Hvis der i det i litra b) omhandlede tilfælde desuden forekommer en overskridelse af fristen i artikel 4, stk. 1, frigives følgende beløb:

- et beløb svarende til det i litra b) tilbagebetalte beløb,
- nedsat med den sikkerhedsstillelse, der fortabes i henhold til litra a).

4. Den samlede fortabte restitution kan ikke overstige den samlede restitution, der skulle udbetales, hvis alle krav var opfyldt.

AFSNIT 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 49

Medlemsstaterne sender

- straks Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor artikel 5, stk. 1, litra a), har fundet anvendelse; Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom;

- den 1. marts og den 1. september hvert år Kommissionen meddelelse om de mængder produkter, på hvilke artikel 43 har fundet anvendelse i det forløbne halvår, samt om de beløb, der er betalt i det i artikel 43, stk. 3, litra b), omhandlede tilfælde; Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom;

- den 1. marts og den 1. september hvert år Kommissionen en fortegnelse med angivelse for hver af de fælles markedsordningers sektorer over antallet af tilfælde, hvor artikel 47, stk. 3, er taget i anvendelse, årsagen til at kontroleksemplaret ikke er tilbagesendt, for så vidt denne er kendt, de pågældende mængder, den pågældende restitution og arten af de dokumenter, der er accepteret som bevismæssigt ligestillede.

Artikel 50

1. Forordning (EØF) nr. 2730/79, Kommissionens forordning (EØF) nr. 798/80 ⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2570/84 ⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2158/87 ⁽³⁾ ophæves. De anvendes dog fortsat på udførsler:

- for hvilke udførselsangivelsen er antaget inden nærværende forordnings ikrafttrædelse, og
- ved anvendelse af forordning (EØF) nr. 565/80, på udførsler, for hvilke betalingsangivelsen er antaget inden nærværende forordnings ikrafttrædelse.

2. I alle fællesskabsakter, hvor der henvises til forordning (EØF) nr. 2730/79, (EØF) nr. 798/80, (EØF) nr. 2570/84 og (EØF) nr. 2158/87 eller til artikler heri, skal denne henvisning betragtes som en henvisning til nærværende forordning.

Sammenligningstabellen for artiklerne er anført i bilag I.

Artikel 51

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1988.

Dog anvendes artikel 28, stk. 6, først fra den 1. marts 1988.

Artikel 33 og 48 anvendes også på de i artikel 50, stk. 1, andet punktum, omhandlede udførsler, som ikke er færdigbehandlet ved nærværende forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 87 af 1. 4. 1980, s. 42.

⁽²⁾ EFT nr. L 241 af 11. 9. 1984, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 23. 7. 1987, s. 28.

BILAG I

SAMMENLIGNINGSTABEL

Denne forordning

Artikel 1
Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 5
Artikel 3, stk. 6
Artikel 4
Artikel 5, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6
Artikel 7
Artikel 8
Artikel 9
Artikel 10
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 13
Artikel 14
Artikel 15
Artikel 16, stk. 1
Artikel 16, stk. 2
Artikel 17
Artikel 18
Artikel 19
Artikel 20, stk. 1
Artikel 20, stk. 2
Artikel 20, stk. 3
Artikel 21
Artikel 22
Artikel 23

Forordning (EØF) nr. 2730/79

Artikel 1 stk. 1
Artikel 1, stk. 2
Artikel 24, stk. 2
Artikel 3, stk. 1
Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 3
Artikel 9
Artikel 10, stk. 1, 2 og 4
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 13
Artikel 13a
Artikel 14
Artikel 18
Artikel 19
Artikel 15
Artikel 16
Artikel 17
Artikel 20, stk. 1
Artikel 24, stk. 1
Artikel 20, stk. 1 og 2
Artikel 20, stk. 3 til 6
Artikel 23
Artikel 21, stk. 1 og 4
Artikel 21, stk. 2
Artikel 21, stk. 3
Artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 3
Artikel 25, stk. 1
Artikel 25, stk. 2 og 4

Forordning (EØF) nr. 798/80

Artikel 24
Artikel 25
Artikel 26
Artikel 27, stk. 1 og 2
Artikel 27, stk. 3 og 4
Artikel 27, stk. 5
Artikel 28, stk. 1 og 2
Artikel 28, stk. 3 og 4
Artikel 28, stk. 5
Artikel 29
Artikel 30
Artikel 31
Artikel 32
Artikel 33

Artikel 1
Artikel 2
Artikel 3
Artikel 4, stk. 1 og 3
Artikel 3a, stk. 1 og 2
Artikel 11, stk. 1
Artikel 4, stk. 2 og 3
Artikel 4, stk. 4 og 5
Artikel 11, stk. 2
Artikel 6
Artikel 5
Artikel 7, stk. 1, 3 og 4
Artikel 11, stk. 3
Artikel 9, 10

Forordning (EØF) nr. 2730/79

Artikel 34
Artikel 35
Artikel 36
Artikel 37, stk. 3
Artikel 38
Artikel 39
Artikel 40
Artikel 41
Artikel 42
Artikel 43

Artikel 5
Artikel 6
Artikel 7
Artikel 11, stk. 1
Artikel 26
Artikel 27
Artikel 28
Artikel 29
Artikel 19b
Artikel 19c

Denne forordning

Artikel 44
Artikel 45
Artikel 46

Forordning (EØF) nr. 2158/87
Artikel 19a
Forordning (EØF) nr. 2570/84

Forordning (EØF) nr. 2730/79

Artikel 47, stk. 1—
Artikel 47, stk. 2—
Artikel 47, stk. 3—
Artikel 47, stk. 4
Artikel 47, stk. 6
Artikel 47, stk. 7
Artikel 48
Artikel 49

Artikel 30, stk. 1
Artikel 31, stk. 1
Artikel 30, stk. 2
Artikel 31, stk. 2
Artikel 31, stk. 3
Artikel 31, stk. 4
—

Artikel 10, stk. 3, artikel 26, stk. 5, artikel 19c,
stk. 7, artikel 30, stk. 3

Artikel 50
Artikel 51

Artikel 40
Artikel 41

Bilag I
Bilag II
Bilag III
Bilag IV

Bilag I
Bilag II
Bilag III
Bilag IV

Eksportør (oversættelse)	FORTOLDNINGSATTEST (oversættelse)		
Modtager (oversættelse)	Eksportdokument: type, nummer og dato (oversættelse)		
	Transportdokument: type og dato (oversættelse)		
	Eksportland (oversættelse)	Bestemmelsesland (oversættelse)	
Kolli: mærker, numre, antal og art; varebeskrivelse (oversættelse)	Bruttomasse (kg) (oversættelse)	Nettomængde (¹) (oversættelse)	
PÅTEGNING AF TOLDVÆSENET I DET LAND, HVOR OVERGANG TIL FRI OMSÆTNING FINDER STED (oversættelse) Det attesteres herved, at ovennævnte varer er fortoldet med henblik på overgang til fri omsætning (oversættelse)			
Toldvæsenets bemærkninger (oversættelse):	Sted (oversættelse): Dato (oversættelse): Toldvæsenets underskrift og stempel (oversættelse)		

¹) Kg eller anden måleenhed (oversættelse).

*BILAG III***FORTEGNELSE OVER TREDJELANDE, SOM OMFATTES AF BESTEMMELSERNE I ARTIKEL 18,
STK. 2, LITRA d)**

Algeriet
Burundi
Chile
Ækvatorialguinea
Guatemala
Ungarn
Island

Kenya
Lesotho
Malawi
St. Lucia
Malta
Senegal
Tanzania

